

מסכת ערלה

פרק ב משנה ו

וְלָמָּה אָמְרוּ כָּל הַמַּחֲמִיץ וְהַמִּתְבֵּל וְהַמְדֹמֵעַ לְהַחֲמִיר, מִיֵּן בְּמִינוֹ.
לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר, מִיֵּן בְּשִׁאֵינוֹ מִינוֹ. כִּיצַד, שְׂאֹר שֶׁל חֲטִיִּם
שֶׁנֶּפֶל לְתוֹךְ עֶסֶת חֲטִיִּם, וַיֵּשׁ בּוֹ כְּדֵי לְחַמֵּץ, בֵּין שֵׁשׁ בּוֹ
לְעֵלוֹת בָּאֶחָד וּמֵאָה וּבֵין שְׁאֵין בּוֹ לְעֵלוֹת בָּאֶחָד וּמֵאָה, אָסוּר.
אֵין בּוֹ לְעֵלוֹת בְּמֵאָה וָאֶחָד, בֵּין שֵׁשׁ בּוֹ כְּדֵי לְחַמֵּץ, בֵּין שְׁאֵין
בּוֹ כְּדֵי לְחַמֵּץ, אָסוּר: